

det kommer til Stykket, er Landets største Ravnekrog. Det er en By, hvor det toneangivende Blad — hidtil har det da været det — „Politiken“, har en Rubrik hver Dag: „Hvad man taler om“, og læser man saa, hvad Byen København taler om, hvad Etatsraaderne tale om hvad: Prinsesserne tale om, hvad Storgrossererne, Spækhøkerne o. s. v. tale om, ja, saa tale de om Negerbokserens Sejr i Gaar, de tale om en eller anden Sangerindes Optræden i „Over Stalden“, de tale om Væddeløbene ved Eremitagen. Saa tale de dog om noget mere fornuftigt ude paa Landet og i Provinsbyerne. Naturligvis er der ogsaa der dumme Mennesker, der snakke om saadant noget, men man har andet at tale om, andet at beskæftige sig med.

Jeg vender tilbage til det Eksempel, jeg vilde fremdrage. I Rantzausgade oppe paa en 5te Sal bor den lille Marie sammen med sin Moder og den Mand, som skal kaldes hendes Fader, og som Moderen samlever med. Moderen har 4 Børn med ham. Manden er et sølle Vrag. Hvorfor er han bleven det? Naturligvis fordi han har faaet en snavs Opdragelse, fordi ingen har brudt sig om ham. Hun havde i Forvejen 5 Børn. Disse Børn faa ikke det, de kunne spise, ikke den Renlighed, de trænge til, ikke de Klæder, de skulle have, og de ere selvfølgelig fyldte med Utøj. De bebo en 2 Værelses Lejlighed alle disse Mennesker, der er om Aftenen et Rykind af alle mulige sørgelige Eksistenser, og Børnene maa ofte vaage til ud paa Natten, inden de fremmede blive færdige med at sidde og drikke der. Naa, lille Marie har altsaa Utøj. Det bliver hurtigt opdaget i Skolen, det bliver sagt til Frøken — til Lærerinden, jeg skal ikke nævne Navnet. Jeg skal opgive det til de ærede Medlemmer, som maatte ønske det, og til den højtærede Kultusminister. Jeg indrømmer, at det maaske kan være vanskeligt for ham at skride ind i dette Tilfælde, men det kan maaske dog interessere ham at faa konstateret, hvem det er. Pigebarnet har altsaa Utøj. Klasselærerinden kalder den lille Pige op til Katederet og siger til hende: Naa, Luse-Marie, hvordan gaar det? Siden den Dag har den lille Pige det Ogenavn, som Lærerinden har givet hende. Den næste Sommer er der lovet hende et Ferieophold hos en Gaardmand paa Bornholm, hvor hun tidligere har været, og da hun glædestraalende kommer i Skolen og siger til nogle Kammerater: Nu skal jeg over til Bornholm og have saa megen sød Mælk

og saa meget at spise, og da Lærerinden hører det, siger hun: Skal du over at fede dine Lus i Ferien?

Denne Lærerinde er afskediget fra Jægerspris, og Grunden til hendes Afskedigelse var, at hun havde for Vane at bide Pigebørnene i Armen. En Dag kommer Forstanderen ind i Værelset, hvor hun underviste. Han hørte Hulken fra en lille Pige derinde, gik hen til hende og sagde: Hvad er der i Vejen? Hun vilde ikke sige det, og han gentog sit Spørgsmaal: Hvad er der i Vejen, hvorfor græder du, min lille Pige? Samtidig tog han hende i Armen. Det var tilfældig lidt højt oppe, og der undslap Pigebarnet et Smertens Udbrud. Han strøg da Kjoleærmet tilbage og saa, at der sad en hel Række Tænder: Lærerinden havde bidt Pigebarnet! Selvfølgelig blev hun afskediget. Maaske hun har faaet en Anbefaling. Der er mange Lærere og Lærerinder og mange andre Mennesker, der gaa omkring med glimrende Anbefalinger, skønt man ingenlunde har været saa overmaade glad ved dem. Hun kommer derefter til København, hun er Lærerinde her, tjener 3,000 Kr. om Aaret ved at undervise. Det har været galt med hende mange Gange, men hun er stadig højt betroet, og der er ikke Tale om, at hun falder for Aldersgrænsen — hun er oppe over de 60 Aar og betegnes af sine Kølleger, Lærerne, som en meget hysterisk Kvinde.

For nogen Tid havde hun en lille Dreng fra Skolen til at gaa Byrinder og gøre rent hjemme hos sig. Han var beskæftiget 5—6 Timer om Dagen og fik 2 Kr. om Maaneden, ikke noget at spise. Saa kunde han ikke faa sine Penge. Han fik dem den første Maaned, de to næste Maaneder fik han ikke sin Løn, og saa tog Forældrene ham hjem. Siden den Dag blev Drengen forfulgt paa Skolen. En Dag blev det meldt til Inspektøren, at det var galt med denne Dreng. De vedkommende ere nemlig blevne mere varsomme med selv at slaa, siden jeg har været fremme med min Kritik. Det er blevet paastaet, at de prygle meget mere nu end tidligere, men det er ikke Tilfældet. Fra det Tidspunkt, jeg rejste min Kritik mod de københavnske Skoler, er Antallet af Rottingslag gaaet meget betydeligt ned. Det er for Resten endnu meget stort, men naturligvis drejer det sig ogsaa om mange Børn, 1½ Million Slag er der uddelt i Løbet af et Aar. Denne lille Dreng bliver altsaa sendt ned til Inspektøren. Hvorfor